

Българскый языкъ. Старо-Българскый языкъ заедно съ Българе-ты е принесенъ отъ стары-ты Славянскы жилища изъ Индіѣ, почти съвѣмъ усъвършенствованъ отъ много вѣкове. Той е прѣнесенъ не на говоръ, а на писменны книги, които сж ся относили за старобожескж-тж вѣрж, обряды и гражданскы законы. Буквы-ты сж были сжца-та *Глаголишица*, на кождо сж прѣработвали по-новы-ты Българе на Старо-Планинскый полуостровъ свож-тж спорядъ духа на вѣкове-ты и мѣсто-то старобытскж вѣрж. Съ тжж Глаголицж сж си служили и прѣводителе-ти на Свято-то Писаніе на новопріемнж-тж Христовж Вѣрж (IX вѣкъ). А за да ся необръща веке Българскый народъ къмъ старобожескж-тж вѣрж, и за да неможе да намѣри никаквы дири отъ свон-ты обожатели и врачеванія, вси-ты старобожескы писменны пергаменти ся изгорихж. А още съвѣмъ за да ся забрави старобожеска-та вѣра, историческы-ти случаи и стары-ты жилища, и за да ся влюби Българскый народъ въ Христовж-тж наукж и съ Византійскж-тж държавж да живѣе въ миръ съ Византійско лукавство и поущрѣніе не само, що ся затрихж вси-ты учени въ старобожеско писмо, както показва исторія-та (робценіе-то на Българскы-ты боляре срѣщж новж-тж Вѣрж направи, та ся истрихж много, като царскы противници, Богомили и проч.), нь и за да